

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló, 2002. március 11-i 2002/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis ezen rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2002/15/EK irányelv nemzeti jogba történő átültetésére rendelkezésre álló határidő 2005. március 23-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 80., 35. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 224. o.

2006. október 24-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-440/06. sz. ügy)

(2006/C 310/16)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán és M. Konstantinidis)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek:

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel 24 agglomeráció esetében nem biztosította, hogy azok a 3. cikknek megfelelő, települési szennyvizet összegyűjtő rendszerrel és/vagy a 4. cikknek megfelelő, településiszennyvíz-tisztító rendszerrel rendelkezzenek – nem teljesítette a települési szennyvíz kezeléséről szóló 91/271/EGK irányelv⁽¹⁾ 3. és 4. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 91/271/EGK irányelv 3. cikke a tagállamok kötelességeként írja elő az arról való gondoskodást, hogy minden, bizonyos nagyságot elérő agglomeráció rendelkezék, települési szenny-

vizet összegyűjtő rendszerrel. Az irányelv 4. cikke pedig úgy rendelkezik, hogy a tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett szennyvizet az irányelv 2. cikkének (8) bekezdése szerinti másodlagos kezelésnek vagy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá.

A jelen ügy a 91/271/EGK irányelv 3. és 4. cikkében foglalt két konkrét kötelezettségnek a Görög Köztársaság általi megsértésére vonatkozik. Egyrészt arról a kötelezettségről van szó, hogy az irányelv 3. cikke értelmében legkésőbb 2000. december 31-ig a 15 000-nél nagyobb lélekszámú agglomerációk esetében gondoskodni kell települési szennyvizet összegyűjtő rendszerről. Másrészt arról a kötelezettségről van szó, hogy legkésőbb 2000. december 31-ig a 15 000-nél nagyobb lélekszámú agglomerációkból a gyűjtőrendszerekbe vezetett összes települési szennyvizet másodlagos kezelésnek vessék alá.

A Bizottság indokolással ellátott véleményében előírt határidő lejártakor (2005. szeptember 13.) 24 görögországi agglomeráció nem rendelkezett az irányelvben előírt települési szennyvizet összegyűjtő rendszerrel és/vagy településiszennyvíz-tisztító rendszerrel.

⁽¹⁾ HL L 135., 1991.5.30., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.

2006. október 25-én benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-441/06. sz. ügy)

(2006/C 310/17)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: C. Giolito, meghatalmazott)

Alperes: a Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság – mivel az előírt határidőn belül nem tett eleget a Franciaország által a France Télécom számára nyújtott állami támogatásra (C 13/b/2003 támogatás) vonatkozó 2004. augusztus 2-i bizottsági határozatban⁽¹⁾ foglaltaknak – nem teljesítette a hivatkozott határozat 2. és 3. cikkéből, valamint az EK-Szerződés 249. cikkének negyedik albekezdéséből és 10. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Előzetesen emlékeztetve arra, hogy a jogellenesség megállapításának logikus következménye a jogellenes támogatás visszatérítetés útján való megszüntetése, a felperes előadja, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta az erre vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, mivel – több mint két évvel az érintett határozat elfogadását követően – a France Télécom számára nyújtott támogatás visszafizetésére nem került sor, továbbá nemzeti szinten semmilyen visszatérítés iránti eljárást nem indítottak. Következésképpen az alperes megsértette a közösségi jog számos lényeges rendelkezését, különösen az EK 10. cikket és EK 249. cikk negyedik albekezdését.

A felperes előadja ebben a tekintetben, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a közösségi jog egyetlen rendelkezése sem írja elő azt, hogy a Bizottság köteles a visszatérítendő jogellenes támogatás pontos összegét meghatározni. Elegendő az, hogy a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatás visszatérítését elrendelő határozat tartalmaz olyan utalásokat, amelyek lehetővé teszik a címzett számára, hogy ezt az összeget túlzott nehézségek nélkül saját maga megállapítsa. Amennyiben annak meghatározása ennek ellenére gyakorlati problémákba ütközik, a Bizottság és az érintett tagállam köteles mindenesetre közösen dolgozni – az EK 10. cikkében foglalt jóhiszemű együttműködés kötelezettsége alkalmazásával – e nehézségek legyőzése érdekében.

A fentiekre tekintettel a felperes vitatja az alperes azon állítását, amely szerint lehetetlen volt kellően megbízható becslést készí-

teni a visszatérítendő támogatás összegéről, különösen mivel a 2004. augusztus 2-i határozat indokolása kifejezetten utal a francia hatóságok által a közigazgatási eljárás során rendelkezésre bocsátott két becslésre, amelyek alapján a Bizottság a határozatában rögzítette a visszatérítés alsó és felső összegét. Az is világosan következett e határozatból, hogy a visszatérítendő támogatás a France Télécom által a helyi szabályok alapján fizetendő iparűzési adó és az e társaság által ténylegesen megfizetett adó különbsége.

A felperes továbbá előadja, hogy a visszatérítési eljárás során a Bizottság számos konkrét javaslatot tett a visszatérítendő támogatás összegére vonatkozóan annak ellenére, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében főszabály szerint az érintett tagállam feladata, hogy nehézségek esetén először ilyen javaslatokat tegyen. Ezenfelül az alperes nem tett semmilyen, a Bizottság által tett javaslatok javítását célzó indítványt.

A felperes végül előadja, hogy az is következik az ítélkezési gyakorlatból, hogy a Bizottság által hozott, valamely támogatás jogellenességét megállapító határozat ellen benyújtott kereset nem függeszti fel a hivatkozott határozat végrehajtásának és így a jogellenes és a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatás visszatérítésének kötelezettségét, az Elsőfokú Bíróság által az EK 242. cikk alapján elrendelt ideiglenes intézkedések kivételével.

(¹) HL L 269., 2005, 30. o.